

Sygn. akt I CNP 1/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego
w W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Rejonowego

z dnia 12 sierpnia 2008 r., wydanego w sprawie z wniosku Skarbu Państwa -
Prezydenta m. st. Warszawy

przy uczestnictwie Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego
w W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w W. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 12 sierpnia 2008 r. stwierdzającego, że Skarb Państwa nabył z dniem 1 lipca 2003 r. przez zasiedzenie własność opisaną bliżej w postanowieniu nieruchomości położonej w W. przy ul. L.[...].

Skarżący wskazał między innymi, że jakkolwiek nie wniósł apelacji od skarżonego obecnie postanowienia Sądu Rejonowego, jednakże skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia powinna być uwzględniona, gdyż narusza ono rażąco podstawowe zasady porządku prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje zasadniczo od orzeczenia sądu drugiej instancji, a jedynie wyjątkowo, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji kończącego postępowanie w sprawie (art. 424¹ § 2 k.p.c.).

W sytuacji, gdy przedmiotem skargi jest prawomocne orzeczenie sądu pierwszej instancji skarga, zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., powinna zawierać między innymi wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. W świetle jednolitego i utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego pojęcie „wypadek wyjątkowy” w rozumieniu tego przepisu odnosi się zarówno do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia, jak i powodów, dla których strona (uczestnik postępowania) nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia. Skarżący powinien zatem, spełniając wymagania konstrukcyjne skargi przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., wykazać nie tylko, że zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji narusza podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela, lecz także wykazać, iż zaszły wyjątkowe okoliczności, z powodu których nie skorzystał

z możliwości wniesienia środka odwoławczego od orzeczenia sądu pierwszej instancji. Przez takie okoliczności należy rozumieć ciężką chorobę strony uniemożliwiającą podjęcie rozsądnej decyzji co do zaskarżenia niekorzystnego dla niej orzeczenia sądu pierwszej instancji, katastrofę, klęskę żywiołową, uzyskanie błędnej informacji od pracownika sądu co do sposobu i terminu zaskarżenia i tym podobne okoliczności niezależne od strony (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r. III CNP 4/06, OSNC 2006/6/113 i z dnia 29 listopada 2006 r. II CNP 85/06, niepubl.).

Rozpoznawana skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Skarżący po pierwsze nie wyjaśnił dlaczego nie wniósł apelacji od zaskarżonego obecnie postanowienia Sądu pierwszej instancji ani nie wskazał żadnych wyjątkowych okoliczności, z powodu których nie mógł wnieść apelacji. Po wtóre nie wykazał, że zaskarżone orzeczenie rażąco narusza podstawowe zasady porządku prawnego. Nie spełnia bowiem wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. w tym zakresie przytoczenie jedynie zwrotu użytego w ustawie. Konieczne jest wskazanie naruszonych podstawowych zasad porządku prawnego i wykazanie, że zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji rzeczywiście zasady te narusza.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. odrzucił skargę.